

---

deskundigheid van Maste niet gemist kon worden. Daarom stelde men Maste wel nog aan als adviseur van zijn opvolger en nieuwe maatschappelijk secretaris, brigadier J. Schuurman. Ook wilde men niet tornen aan de bestaande vorm van het reclasseringswerk.

Onmiddellijk na het gesprek tussen Peeterman en Vlas werd eerstgenoemde door Maste uitgenodigd voor een bijeenkomst bij hem thuis. Het zou een geheime vergadering zijn, liet Maste ook nog weten. Peeterman besloot er heen te gaan. Tijdens dit beraad ontmoette Peeterman er diverse collega's uit het maatschappelijk werk en vooral uit de reclassering. Gaandeweg werd de bedoeling duidelijk: Maste zocht steun bij zijn vrienden om daarmee gesprekken met de legerleiding kracht bij te zetten. Peeterman kon het hiermee niet eens zijn. Toen het op stemming aankwam, stemde hij tegen. De meerderheid wilde actie en besloot om met de commandant te spreken over de punten die moesten veranderen: niet alleen moest het ontslag van Maste ongedaan gemaakt worden, ook moest er verandering komen in de sectarische propaganda van het Leger in de maatschappelijke instellingen en in de bestuursvorm. Er moest inspraak komen in het aanstellingsbeleid en in de besteding van de gelden. Als de commandant de eisen niet inwilligde, zou de groep de consequentie trekken en een nationaal Leger stichten.

Na de vergadering schreef een verontwaardigde Peeterman een brief op poten aan Maste. Hij liet hem weten de commandant zijn hulp aan te bieden om de reclasseringsafdelingen en het ministerie te informeren over de situatie. Twee dagen later kwam Maste ten huize van Peeterman om zijn ongenoegen te uiten over het feit dat Peeterman en Stel hem hadden laten vallen. Peeterman liet hem (opnieuw) weten dat hij zijn aanvankelijke bezwaren tegen het vertrek van Maste naar een andere aanstelling had laten vallen.

Kort daarop besloot commandant Howard de kritiekpunten opnieuw voor te leggen aan de generaal in Londen. Hij vond echter geen enkel gehoor voor zijn verbeteringsvoorstellen. Ook Maste werd op de hoogte gebracht van de afwijzende reactie van het internationaal hoofdkwartier. Rechtlijnig als hij was, moest hij nu doorgaan op de ingeslagen weg. Op 1 augustus 1921 nam hij ont-